

Arrest

nr. 250 899 van 12 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 26 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u staatsburger van Sierra Leone en behoort u tot de Tsimini (Temne) bevolkingsgroep. U bent afkomstig uit Freetown, waar u een winkel uitbaatte. U bent niet politiek actief. In 2018 werd u door een groep jongeren lastiggevallen omdat ze uw voorkomen in rode kledij aanzagen voor iemand van de partij APC, All People's Congress. Door tussenkomst van voorbijgangers werd u verder niets aangedaan en deed u van het voorval ook geen aangifte bij de politie. Nog steeds in 2018 kwam u 's avonds rond tien à elf uur van uw werk thuis en merkte dat uw stiefdochter, R., nog niet uit school was teruggekeerd. Terwijl u met uw fiets naar haar op zoek ging, werd u gebeld met het bericht dat uw stiefdochter terecht was. Na door u onder druk te zijn gezet om te vertellen waar ze was geweest, vernam u dat R. eerder die dag door jullie buurjongen A. X was meegenomen naar zijn huis.

Ze vertelde u vervolgens over de seksuele betrekkingen die ze er tegen haar zin met A. had. Daags na het gesprek nam u uw stiefdochter mee naar het politiebureau om een verkrachting aan te geven. Jullie werden verhoord en uw stiefdochter werd in een ziekenhuis medisch onderzocht. Tegen A. werd een zaak aangespannen bij rechtbank nummer 7. A. werd uiteindelijk veroordeeld maar kwam vrij op borg. In de periode december 2018 – januari 2019 vernam u van twee van uw vrienden, dat uw neef, Y., aan het strand A. met een stok op het hoofd had geslagen waarna A. overleed. Sinds dit voorval werd u met de vinger gewezen en verantwoordelijk geacht voor de dood van A.. Van M., een broer van de plaatselijke landlord, vernam u dat hij een convocatie van de politie op uw naam had ontvangen. Hij gaf u de raad niet naar de politie te gaan daar u zou terecht staan voor de moord op A.. U besloot de convocatie niet aan te nemen en ging onderduiken bij één van uw cliënten, mevrouw H.. U vernam van uw echtgenote dat rond 12 januari 2019 de politie u was komen zoeken. Vervolgens vernam u dat de politie nogmaals in uw huis was gekomen en er alles had vernield. U besloot het land te verlaten en wendde u tot één van uw neven om u te helpen. Uw neef vond u een man die een visum voor u kon regelen vanuit Guinee (Conakry). In het bezit zijnde van uw paspoort voorzien van een visum nam u op 28 januari 2019 vanuit Freetown een vlucht naar een voor u onbekend land. U weet niet waar u landde maar kwam uiteindelijk aan in België waar u op 6 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Tijdens uw verblijf in het opvangcentrum kreeg u een beroerte, waarvoor u werd behandeld en wordt opgevolgd. U kampt verder ook met andere gezondheidsproblemen, zoals een slecht gehoor en problemen aan uw neus en ogen, waarvoor u medische opvolging krijgt. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: vijf kopieën met nota's uit een politierapport in verband met de zaak van uw stiefdochter, R. X, een kopie van een voorblad van een krant met uw foto voorzien van de commentaar gezocht te zijn voor een gepleegde moord en een bijbehorend artikel over de moord op A. X, voorzien van uw foto en een bundel medische verslagen uit België. Na uw persoonlijk onderhoud op 31 augustus 2020, stuurde u via de maatschappelijke werker van het OCMW, mevrouw Roos K., een kopie van beide kanten van uw rijbewijs (d.d. 31/10/2017, geldig tot 31/10/2022).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen tijdens uw registratie bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 28 januari 2019 en uit de informatie van de vragenlijst “bijzonder procedurele noden” DVZ d.d. 13/05/2019 blijkt u te hebben verwezen naar verschillende medische problemen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 07/07/2020 en d.d. 31/08/2020 verduidelijkte u dat u problemen had met uw gehoor, last heeft van uw ogen en dat u aan astma lijdt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/07/2020 -verder “notities CGVS I”, p. 2,3,4 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 31/08/2020 –verder “notities CGVS II”, p.2,5). Uit de door u neergelegde medische verslagen blijkt eveneens dat u werd gehospitaliseerd na een beroerte op 4 juli 2019, die u zelf ook omschreef als het doormaken van een “brainpressure” (notities CGVS I, p. en 4 en CGVS II, p.12). Uit dezelfde bundel medische attesten blijkt dat u hiervoor opvolging genoot tot 31 januari 2020. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u, nadat u op uw persoonlijk onderhoud op 7 juli 2020 te kennen gaf niet goed te horen, moeilijk te kunnen spreken omdat u ziek was en liever uw persoonlijk onderhoud in het Krio/Creools af te leggen (notities CGVS I, p.3,4), opnieuw opgeroepen met een tolk Krio, op 31 augustus 2020. Tijdens dit onderhoud d.d. 31/08/2020, werd u gevraagd hoe u zich voelde, waarop u antwoordde: “Goed dank u” (notities CGVS II, p.3). Verder gaf u te kennen dat u in staat was om het persoonlijk onderhoud te doen (notities CGVS II, p.3) en merkte bijkomend op: “Ik had wat gezondheidsproblemen maar ben nu beter. Ik had problemen aan hand en been maar dat is dus beter nu.” (notities CGVS II, p.3). Daar u erop werd gewezen dat u – indien u de vragen niet zou verstaan, inhoudelijk of qua geluidssterkte, dit meteen te kennen moest geven- maakte doorheen uw verklaringen enkele keren duidelijk wanneer de vraag diende (luid) herhaald te worden, ten einde een antwoord te kunnen bieden (notities CGVS II, p.2,3,4,10,19,20,36). Op het einde gaf u aan alle vragen en uw tolk goed te hebben verstaan (notities CGVS II, p.39). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Voor wat betreft het seksueel misbruik waarvan uw stiefdochter het slachtoffer werd, dient er vooreerst te worden opgemerkt dat de door u neergelegde kopieën uit een handgeschreven politierapport (zie vijf kopieën onder nummer 1 in de groene map) onvolledig en nagenoeg onleesbaar zijn, waardoor het niet mogelijk is om een volledig zicht te vormen over de inhoud ervan. Gevraagd hoe u aan deze documenten bent gekomen, daar uit de hoofding van de eerste kopie blijkt dat het om een interpolitioneel document gaat, bleef u oppervlakkig in uw uitleg en meldde enkel dat u deze van uw kennis, “een zekere O.” had ontvangen die ze zelf dan weer van “iemand” uit het politiebureau kreeg die de documenten er had gekopieerd (notities CGVS II, p.16). Van wie O. dan de documenten had ontvangen wist u echter niet te melden. Daar u sprak van een onderzoek/rechtszaak tegen A. X, de man die uw stiefdochter seksueel misbruikte, en stelde dat de documenten die u neerlegde door de advocaten worden gebruikt, werd u gevraagd of u zelf dan geen andere –meer leesbare en meer volledige– documenten uit het dossier van uw stiefdochter thuis had liggen. U stelde hierop enkel: “Neen ... enkel dit”. Gevraagd om uitleg hoe het kwam dat u geen enkel ander document van deze zaak dan had, verklaarde u: “Ik ben niet zeker” (notities CGVS II, p.17). Afgaande op uw uitleg, kan dan ook worden vermoed dat u na de aangifte van dit voorval, zich helemaal niet (meer) bezighield met de zaak van uw stiefdochter.

Voor wat betreft uw bewering na het incident met uw stiefdochter uw land van herkomst Sierra Leone te hebben moeten verlaten omdat de politie u ervan verdacht A. X te hebben vermoord (notities CGVS II, p.20 en pp.35-37), dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen hierover helemaal niet overtuigen. Het is immers uitermate bevreemdend dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nooit enig gewag maakte, door de politie te zijn gezocht voor de moord op A. X. U gaf er immers enkel aan de gangstergroep waartoe A. behoorde te vrezen, daar ze u verantwoordelijk achtten voor zijn dood tijdens een gevecht tussen twee bendes (zie vragenlijst CGVS d.d.11/06/2019, vraag 5). Dat u ineens oppert gezocht te zijn door de politie voor moord en u dit element helemaal niet vermeldde bij de DVZ, wanneer men er u vroeg wat de redenen van uw vertrek uit Sierra Leone waren, is bijzonder ontstellend en doet vermoeden dat u dit element post factum heeft verzonnen om uw relaas van een extra asielmotief te voorzien.

Behalve deze omissie is het opvallend dat zelfs uw verdere opeenvolgende verklaringen over het profiel van de betrokkenen als over de gebeurtenissen zoals afgelegd bij de DVZ en op het CGVS zo danig uiteenlopend zijn dat ze elke coherentie missen. Waar u bij de DVZ verklaarde dat A. werd vermoord tijdens een gevecht tussen twee gangsterbendes, waarbij u zelf niet aanwezig was maar uw neef Musa er wel was (zie vragenlijst CGVS d.d. 11/06/2019, vraag 5), gaf u op het CGVS plotsklaps aan dat het uw neef zelf was die A. had gedood. U benoemde uw aanwezige/betrokken neef als Y.. Wanneer u werd gevraagd of er eventueel een andere neef dan Y. getuige was van het voorval, ontkende u dit feit (notities CGVS II, p.25,26). Zelfs nadat u met deze uiteenlopende namen –M. en Y.– werd geconfronteerd kon u niet meer duidelijkheid scheppen en gaf enkel aan bij de DVZ te hebben gemeld dat het uw neef was die A. op het hoofd sloeg met dodelijke afloop (notities CGVS II, p.38). Deze opmerking is dan ook hoogst merkwaardig te noemen daar u bij de DVZ helemaal geen gewag maakte van een neef (met de naam Y.) die A. zou hebben doodgeslagen. Geconfronteerd met deze uiteenlopende verklaringen over dezelfde feiten die bovendien deel uitmaken van de kern van uw vluchtrelaas, bleef u enkel herhalen dat uw neef A. op het hoofd had geslagen en hem hierbij doodde (notities CGVS II, p.37). Het louter herhalen van de laatst afgelegde verklaringen is echter geen afdoende uitleg waarom u deze feiten niet vermeldde bij uw aanvankelijke uiteenzetting. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans worden verwacht dat deze de feiten die hebben geleid tot zijn vertrek op een coherente manier kan brengen. Ook uw verdere uiteenzetting over A. blijkt doorspekt met inconsistenties. Zo valt het op dat u bij de DVZ A. X omschreef als gangster die door uw aangifte voor het gerecht werd gebracht. Omwille hiervan zou u door zijn vrienden zijn bedreigd met de dood (zie vragenlijst CGVS d.d. 11/06/2019, vraag 5). Op het CGVS gaf u echter aan dat na het voorval met uw stiefdochter, de vrienden van A. zich bij u waren komen verontschuldigen voor het voorval. Op de vraag of u na het incident met uw stiefdochter hierom dan eventuele problemen kende met de vrienden van A. antwoordde u ontkennend (notities CGVS II, p.37). Opvallend genoeg kon u eigenlijk ook niets concreets vertellen over de A. X zelf, behalve dat u na het voorval vernam dat hij jullie buurjongen was, hij nog studeerde en dat zijn vader M. X heette. Men zou nochtans verwachten dat u meer details zou kennen over de persoon die uw stiefdochter had misbruikt en tegen wie u een klacht indiende, mede gelet hij jullie buurjongen was (notities CGVS II, p.27).

Gevraagd naar de leeftijd van A. stelde u die zelfs niet bij benadering te kunnen melden (notities CGVS II, p.26). Evenmin wist u met zekerheid te melden tot welke bevolkingsgroep A. behoorde. U meldde hierover enkel nooit informatie aan uw stiefdochter of uw echtgenote te hebben gevraagd, wat getuigt van een totaal ontbreken aan interesse in deze persoon die volgens u nochtans een spil vormt in uw directe vertrekmotieven en wijst bijkomend erop dat u na uw aangifte tegen de agressor van uw stiefdochter, eigenlijk niets meer met die persoon te maken had (notities CGVS II, p.26). Wanneer u werd gepolst of u meer informatie over A. (als persoon) kon geven, bleef u dan ook enkel herhalen dat u hem vóór deze zaak niet kende en niet meer kon vertellen, zelfs niet de naam van A.'s moeder (notities CGVS II, p.34). Op geen enkel moment in uw uitleg op het CGVS duidde u A. als lid van een gangsterbende, een omschrijving waarnaar u bij de DVZ meermaals verwees. Over A.'s vader, M. X – die nochtans uw buurman placht te zijn- wist u evenmin iets concreets te zeggen, zelfs niet wat zijn beroep was (notities CGVS II, p.34). Dat u blijkbaar geen enkel idee heeft welk beroep M. X uitoefende/uitoefent, is echter ontstellend, daar in het door u neergelegde artikel over de beweerde moord op A., wordt gesuggereerd dat de man een politie-inspecteur zou zijn (zie inhoud document 2 in groene map). Daar u net naar dit artikel verwijst om uw verklaringen aangaande uw rechtstreekse vertrekmotieven te ondersteunen, kan men van u verwachten dat u ten minste de inhoud van het door u neergelegde artikel zou kennen. Behalve dat u duidelijk de inhoud van het door u neergelegde artikel niet kent, noch weet hoe de naam van de krant die het artikel zou hebben gepubliceerd klinkt –omdat deze niet volledig af te lezen is op de door u neergelegde kopie (notities CGVS II, p. 19), kan dan ook worden opgemerkt dat er aan de inhoud van het artikel geen enkele bewijskracht kan worden toegekend. Het betreft immers een kopie waaraan geen enkele authenticiteitswaarde kan worden toegekend, daar een dergelijk document gemakkelijk met wat knip en plakwerk kan vervalst worden. In deze door u neergelegde kopie, die duidelijk een gesolliciteerde inhoud vertoont–als zijnde u gezocht zou zijn voor een moord- valt het overigens op dat het stuk is geschreven in een uitermate gebrekkig Engels, vast te stellen aan de hand van meerdere opmerkelijke schrijf- en andere taalfouten. Door het neerleggen van een dergelijk stuk tracht u dan ook duidelijk op intentionele wijze de Belgische autoriteiten te misleiden. Uw algemene geloofwaardigheid staat hiermee dan ook volledig op de helling. Documenten neergelegd in een asielprocedure dienen overigens gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in uw geval geenszins het geval blijkt. Aan uw bewering door de Sierra Leonse autoriteiten/politie te worden gezocht voor de moord op A. S. B., kan er in het licht van alle bovenstaande vaststellingen geen enkel geloof meer worden gehecht. In het verlengde hiervan zijn uw beweringen na de dood van A. opgeroepen te zijn door de politie en dat de politie uw huis had doorzocht en vernield, niet overtuigend (notities CGVS II, p.22,24,25). U maakte hierover trouwens geen enkel gewag bij de DVZ. Andere redenen waarom u niet naar uw land van herkomst terug zou kunnen, dan dat u zou gezocht zijn voor een moord die u niet beging, gaf u aan niet te hebben (notities CGVS II, p.37,38,39). Dat u geenszins gezocht bent door de autoriteiten van Sierra Leone voor een moord die u niet beging blijkt bijkomend uit de vaststelling dat u zonder problemen, met uw eigen paspoort, via een internationale luchthaven in Freetown (notities CGVS II, p. 13), uw land heeft kunnen verlaten. Wanneer u met dit gegeven werd geconfronteerd en u werd gevraagd hoe dit dan zomaar kon, antwoordde u enkel: “Ik weet dat ik geen slechte persoon ben, ik heb vrouw en kinderen, ik weet niet hoe uit te leggen, maar ik ben geen slechte persoon” (notities CGVS II, p.39). Uit beschikbare informatie, inzake de regeling van uw uitreis uit Sierra Leone, toegevoegd in uw administratieve dossier blijkt overigens dat u reeds op 26 december 2018 een e-visum werd uitgereikt door het Ministerie van Binnenlandse Zaken van de Verenigde Arabische Emiraten. Dit visum was geldig tot 23 februari 2019. Op 4 januari 2019 werd u een Schengenvisum voor Frankrijk uitgereikt door het Franse consulaat in Conakry (Guinée). Uit verdere gegevens blijkt dat u op 11 januari 2019 vanuit Freetown een vlucht had naar Dubai, van waar u op 12 januari 2019, via Nederland, een aansluiting had naar Frankrijk. Uit dezelfde bundel gegevens blijkt dat er voor u van 11 januari 2019 tot 16 januari 2019 een hotelreservatie in Frankrijk was geregeld. Deze gegevens doen dan ook vermoeden dat u veel eerder uw land had verlaten en in Europa aankwam dan u beweert (notities CGVS, p.13,14). Aangezien u voor het regelen van uw visa en verblijf in Europa talrijke documenten, zoals eigendomsaktes, een huwelijksakte, bankuittreksels en reisverzekeringen heeft neergelegd –allen te vinden in de bundel toegevoegd in uw administratieve dossier- kan er aan uw bewering niets te hebben geweten over uw reisgegevens, geen enkel geloof worden gehecht (notities CGVS II, p.13,14,39). Daar noch uw uiteengezette vertrekmotieven overtuigen, noch uw summiere uitleg over de door u gevolgde reisroute, komt uw bewering zoals gemeld bij de DVZ, dat uw smokkelaar uw paspoort van u had afgenomen en u dit document niet terug kreeg, volledig op de helling te staan (zie verklaringen DVZ d.d.13/05/2019, vraag 28). Er kan dan ook worden vermoed dat u bewust uw paspoort met de daarin aangebrachte informatie tracht achter te houden, zoals in- en uitreisstempels in uw paspoort die niet overeenstemmen met uw asielaanvraag.

Bijgevolg kon er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De kopie van uw rijbewijs die u per mail liet nasturen, bevat enkel uw identiteitsgegevens die op zich niet ter discussie staan. De overige door u neergelegde documenten, zijnde de vijf quasi onleesbare kopieën met handgeschreven nota's uit een politierapport in verband met de zaak van uw stiefdochter, R. X, een kopie van een voorblad van een krant met uw foto voorzien van de commentaar gezocht te zijn voor een gepleegde moord en een bijbehorend –quasi onleesbaar- artikel over de moord op A. X, voorzien van uw foto en een bundel medische verslagen uit België, zijn hierboven besproken. Volledigheidshalve kan er aangaande uw gezondheidsproblemen –u gaf bij de DVZ te kennen ondermeer hierom uit Sierra Leone te zijn vertrokken (zie vragenlijst CGVS d.d. 11/06/2019, vraag 5, laatste alinea)- te worden opgemerkt dat deze niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van medische elementen u een machtiging tot verblijf dient te richten aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. Het eerste middel wordt geput uit de schending van:

“- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, hierna de «Vreemdelingenwet », die de internationale verplichtingen uit hoofde van de volgende bepalingen ten uitvoer legt:

- Het verdrag of de conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna het “Vluchtelingenverdrag”);
- De richtlijn/2011/95/UE van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna de “Kwalificatierichtlijn”)

[...]

- Artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens van 4 november 1950 (hierna “EVRM”);
- Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (2000/C364/01), die op grond van artikel 67, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in dit geval van toepassing is hierna “het Handvest”).

Verzoeker citeert wetgeving inzake het onderzoek van de vluchtelingenstatus en vervolging en stelt dat de staat dader van vervolging is omdat politieagenten werken voor de staat.

“Verzoeker is van mening dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de elementen die verband houden met de situatie in het land van herkomst. Ook de individuele situatie van verzoeker is bij de beoordeling van het verzoek om bescherming verwaarloosd en onderschat. Dit aspect zal nader worden geanalyseerd in het tweede pleidooi, dat zich richt op de formele motivering van administratieve handelingen.

Subsidiair vorderen verzoekers ook de subsidiaire bescherming en verzoeken zij om toekenning daarvan door de Raad. [...].”

Het tweede middel wordt geput uit de schending van:

- Artikelen 1,2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikel 62 van de vreemdelingenwet;

- *Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel*”.

Het middel wordt uitgewerkt als volgt:

“[...]”

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat de verzoeker tijdens het onderhoud bij de DVZ grote moeite had om de vragen van de beschermingagent te begrijpen. Dit kan de tegenstrijdigheden en verwarring verklaren die uit het verslag van de hoorzitting naar voren komen. Dit kan echter niet leiden tot de conclusie dat de aanvrager zijn verhaal heeft uitgevonden.

Inderdaad, heeft Verzoeker een gehoor problemen. Er zijn verschillende medische attesten die verklaren dat Verzoeker te veel gezondheid problemen had (zie bijlagen).

Voordat het begin van zijn persoonlijk onderhoud, zei Verzoeker dat hij problemen had om te horen en de beschermingagent moest meerdere keren zijn vragen herhalen omdat Verzoeker niets gehoord/begrepen.

Pagina 2 van de persoonlijk onderhoud : [...]

Pagina 10 van de persoonlijk onderhoud : [...]

Pagina 24: [...]

Het lijkt duidelijk dat deze interview niet op juiste wijze verlopen. En dus denkt de verzoekende partij dat deze beslissing niet wettelijke nam.

Deze beslissing moet daarom op zijn minst nietig worden verklaard, zodat aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen worden genomen.

Bovendien moet alle de verklaringen van Verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud in twijfel worden getrokken omdat zijn gezondheidstoestand zeer slecht is.”

2.2. Verzoeker voegt medische attesten bij het verzoekschrift.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De twee middelen worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. Verzoeker verwijst naar gehoorproblemen tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS.

De bestreden beslissing motiveert omstandig inzake verzoeker 'bijzondere procedurele noden'. Omtrent verzoekers gehoorproblemen wordt expliciet gesteld: *"Daar u erop werd gewezen dat u –indien u de vragen niet zou verstaan, inhoudelijk of qua geluidssterkte, dit meteen te kennen moest geven- maakte doorheen uw verklaringen enkele keren duidelijk wanneer de vraag diende (luider) herhaald te worden, ten einde een antwoord te kunnen bieden (notities CGVS II, p.2,3,4,10,19,20,36). Op het einde gaf u aan alle vragen en uw tolk goed te hebben verstaan (notities CGVS II, p.39)."* Deze motivering vindt steun in het administratief dossier. Tevens blijkt dat verzoekers advocaat op het einde van het gehoor geen opmerkingen had (notities CGVS II, p. 39) zodat aangenomen dient te worden dat verzoeker op een voor hem nuttige wijze zijn relaas kon brengen en kon antwoorden op de gestelde vragen.

Verder blijkt uit het administratief dossier ook dat bij de registratie bij de DVZ van het verzoek om internationale bescherming herhaaldelijk werd genoteerd dat verzoeker niet goed hoort; dat er in de *"Vragenlijst procedurele noden"* werd genoteerd dat verzoeker een slecht gehoor heeft en bij de 'beoordeling procedurele noden' melding wordt gemaakt van verzoekers slecht gehoor en de noodzaak om traag en duidelijk te praten.

Het valt derhalve omwille van de zorgvuldige handelwijze op de DVZ en het CGVS niet in te zien dat verzoekers gehoorproblemen de reden zouden zijn voor de vastgestelde inconsistenties in zijn relaas.

7. De verwijzing naar zijn gezondheidsproblemen kan niet leiden tot het besluit dat verzoeker in de onmogelijkheid was om verklaringen af te leggen die voor hem de grondslag van zijn relaas uitmaken.

Dienaangaande blijft de motivering terecht en pertinent waar deze stelt:

"Uit uw verklaringen tijdens uw registratie bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 28 januari 2019 en uit de informatie van de vragenlijst "bijzonder procedurele noden" DVZ d.d. 13/05/2019 blijkt u te hebben verwezen naar verschillende medische problemen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 07/07/2020 en d.d. 31/08/2020 verduidelijkte u dat u problemen had met uw gehoor, last heeft van uw ogen en dat u aan astma lijdt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/07/2020 -verder "notities CGVS I", p. 2,3,4 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 31/08/2020 -verder "notities CGVS II", p.2,5). Uit de door u neergelegde medische verslagen blijkt eveneens dat u werd gehospitaliseerd na een beroerte op 4 juli 2019, die u zelf ook omschreef als het doormaken van een "brainpressure" (notities CGVS I, p. en 4 en CGVS II, p.12). Uit dezelfde bundel medische attesten blijkt dat u hiervoor opvolging genoot tot 31 januari 2020. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u, nadat u op uw persoonlijk onderhoud op 7 juli 2020 te kennen gaf niet goed te horen, moeilijk te kunnen spreken omdat u ziek was en liever uw persoonlijk onderhoud in het Krio/Creools af te leggen (notities CGVS I, p.3,4), opnieuw opgeroepen met een tolk Krio, op 31 augustus 2020. Tijdens dit onderhoud d.d. 31/08/2020, werd u gevraagd hoe u zich voelde, waarop u antwoordde: "Goed dank u" (notities CGVS II, p.3).

Verder gaf u te kennen dat u in staat was om het persoonlijk onderhoud te doen (notities CGVS II, p.3) en merkte bijkomend op: "Ik had wat gezondheidsproblemen maar ben nu beter. Ik had problemen aan hand en been maar dat is dus beter nu." (notities CGVS II, p.3)."

De medische documenten in bijlage van het verzoekschrift tonen aan dat verzoeker gezondheidsproblemen heeft maar vermogen niet aan te tonen dat hij de in onmogelijkheid was om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen.

8. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Inzake verzoekers reisweg en reisdocumenten stelt de bestreden beslissing:

"Uit beschikbare informatie, inzake de regeling van uw uitreis uit Sierra Leone, toegevoegd in uw administratieve dossier blijkt overigens dat u reeds op 26 december 2018 een e-visum werd uitgereikt door het Ministerie van Binnenlandse Zaken van de Verenigde Arabische Emiraten. Dit visum was geldig tot 23 februari 2019. Op 4 januari 2019 werd u een Schengenvisum voor Frankrijk uitgereikt door het Franse consulaat in Conakry (Guinée). Uit verdere gegevens blijkt dat u op 11 januari 2019 vanuit Freetown een vlucht had naar Dubai, van waar u op 12 januari 2019, via Nederland, een aansluiting had naar Frankrijk. Uit dezelfde bundel gegevens blijkt dat er voor u van 11 januari 2019 tot 16 januari 2019 een hotelreservatie in Frankrijk was geregeld. Deze gegevens doen dan ook vermoeden dat u veel eerder uw land had verlaten en in Europa aankwam dan u beweert (notities CGVS, p.13,14). Aangezien u voor het regelen van uw visa en verblijf in Europa talrijke documenten, zoals eigendomsaktes, een huwelijksakte, bankuittreksels en reisverzekeringen heeft neergelegd –allen te vinden in de bundel toegevoegd in uw administratieve dossier- kan er aan uw bewering niets te hebben geweten over uw reisgegevens, geen enkel geloof worden gehecht (notities CGVS II, p.13,14,39). Daar noch uw uiteengezette vertrekmotieven overtuigen, noch uw summiere uitleg over de door u gevolgde reisroute, komt uw bewering zoals gemeld bij de DVZ, dat uw smokkelaar uw paspoort van u had afgenomen en u dit document niet terug kreeg, volledig op de helling te staan (zie verklaringen DVZ d.d.13/05/2019, vraag 28). Er kan dan ook worden vermoed dat u bewust uw paspoort met de daarin aangebrachte informatie tracht achter te houden, zoals in- en uitreisstempels in uw paspoort die niet overeenstemmen met uw asielrelaas."

Verzoeker voert geen verweer ten aanzien van deze motivering, die steun vindt in het dossier en pertinent is. De onduidelijkheid inzake verzoekers reisweg, reisperiode en reisdocumenten betreft een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid aangezien hij hiervoor geen bevredigende verklaring heeft.

9. Verzoeker voert aan dat zijn stiefdochter seksueel werd misbruikt en dat politie hem ervan verdenkt verantwoordelijk te zijn voor de dood van A. X.

De bestreden beslissing motiveert omstandig inzake verzoekers voorgehouden feitenrelaas als volgt:

- de kopieën uit een handgeschreven politierapport inzake het misbruik van zijn stiefdochter zijn onvolledig en nagenoeg onleesbaar;
- bij DVZ heeft verzoeker geen gewag gemaakt dat hij door de politie wordt gezocht voor de moord op A. X: hij gaf enkel aan de gangstergroep van A. te vrezen omdat ze verzoeker verantwoordelijk achtten voor zijn dood tijdens een gevecht tussen twee bendes (vragenlijst CGVS d.d.11/06/2019, vraag 5);
- verzoekers verklaringen over het profiel van de betrokkenen en over de gebeurtenissen zijn, zoals afgelegd bij de DVZ en op het CGVS, uiteenlopend en missen coherentie: (i) verzoeker geeft verschillende namen van neven die betrokken zouden zijn bij het incident met A.; (ii) verzoeker legt inconsistente verklaringen af over het de houding van de vrienden van A.; (iii) verzoeker kan niets

concreet vertellen over A. X (leeftijd, bevolkingsgroep, diens vader én buurman), hoewel hij klacht tegen deze persoon indiende omdat hij zijn stiefdochter had misbruikt;

- verzoeker legt een krantenartikel neer inzake zijn voorgehouden feitenrelaas maar hieromtrent wordt vastgesteld: (i) verzoeker heeft geen idee welk beroep de vader van A. X uitoefende/uitoefent, hoewel in het artikel wordt gesuggereerd dat de man een politie-inspecteur zou zijn; (ii) verzoeker kent de naam van de krant niet die het artikel zou hebben gepubliceerd; (iii) het artikel is een kopie waaraan geen enkele authenticiteitswaarde kan worden toegekend omdat een dergelijk document gemakkelijk met wat knip- en plakwerk kan vervalst worden; (iv) het stuk is geschreven in een uitermate gebrekkig Engels;

- verzoeker wordt geenszins gezocht door de autoriteiten van Sierra Leone omdat hij zonder problemen, met zijn eigen paspoort, via een internationale luchthaven in Freetown zijn land heeft kunnen verlaten.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS